

magazín

LEO

2

1992
Cena 25 Kčs

LÁKAVÉ EROTICKÉ OSVĚŽENÍ

**POLOHY
LÁSKY**

**TAJEMSTVÍ
HARÉMU**

**Erotické
zboží
z Ruska**

**Poslední
štrace
španělských
prostitutek**

(S)exkurze

**INSPIRACE
povídka**

**Půvabné dívky,
atraktivní čtení...**

**NEVHODNÉ
PRO DĚTI**

Děkujeme všem našim příznivcům za hezká přání k Novému roku!

POSTE- RESTANTE

NAD DOPISY ČTENÁŘŮ

Poradíme si s touto dopisovou korespondencí, která je bohužel často a nesprávně chápána jako výhled na budoucnost.

Korrespondence je nejdříve dopisová korespondence, která je bohužel často a nesprávně chápána jako výhled na budoucnost.

Nepovídejte si, že toto je dopisová korespondence, která je bohužel často a nesprávně chápána jako výhled na budoucnost.

V této redakční korespondenci je dopisová korespondence, která je bohužel často a nesprávně chápána jako výhled na budoucnost.

1. Dopisy věcár: Vážení redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

2. Dopisy důvěře: Čas, redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

3. Dopisy, které charakterizují uplatnění: Čas, redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

4. Dopisy pohledy: Čas, redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

5. Dopisy výtahů: Vážení redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

6. Dopisy poměrně: Čas, redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

Z uvedených kategorií lze jistě ještě najít mnoho dalších článků, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

To vše čtenářům připomíná redakce.

NEZAPOMNĚLI JSTE?

I. PLES LEO
ve spolupráci s redakcí

26. února 1992 ve 20.00 hodin
ve Velkém sále Lucerny v Praze

Musíme velký tanecový orchestr v Lucerně
připravit. Můžete pomoci? Můžete pomoci?
Přijďte s námi. Můžete pomoci? Můžete pomoci?

V tomto případě můžete pomoci s námi.
Můžete pomoci? Můžete pomoci?

NEVÁHEJTE, MATE POSLEDNÍ PŘÍLEŽITOST!

OBSAH

Dopisy věcár: Vážení redaktoři, zasílám Vám svůj článek. Hlavní téma je o dopisech, které jsou často a nesprávně chápány jako výhled na budoucnost.

IMPOTENCE na str. 7

Musíme velký tanecový orchestr v Lucerně
připravit. Můžete pomoci? Můžete pomoci?

INTERVIEW

O našich čtenářích a jejich dopisech.
Můžete pomoci? Můžete pomoci?

POSLEDNÍ ŠTACE na str. 18

Jak může vypadat náš život v naší zemi.
Můžete pomoci? Můžete pomoci?

KALEIDOSKOP na str. 24

Karel Petr Novotný a Josef Novotný
se představují v našem časopise.

V OBJETI EROTICKÝCH MŮŽ

Otázka: Jak může vypadat náš život v naší zemi.
Můžete pomoci? Můžete pomoci?

TAJEMSTVÍ HARÉMU na str. 29

Snad s Vámi bude zajímavé
připomenout si Vámi známé povídky.

INSPIRACE na str. 30

MICHAELA

(175 - 92 - 64 - 95)

„V jedné knize jsem kdysi četla,
že není účinnější zbraň
než ženské tělo.

Nevím, jaké měl autor se žnaua
zkušenosti, jaké však je,
že krásné ženské tělo dokáže
odvracet téměř každého muže.
Ženské tělo je skutečně zbraň,
ale na rozdíl od všech ostatních
zbraní muž netouží po něm jinak,
než zaslouží si sám, proti sobě.
Mnohdy se je vidím, že následky
mohou být osudové.

Já však nechci,
aby mé tělo bylo zbraní zničující.
Toužím po tom, aby ten,
koho jednou budu chci, „odbroje“,
mne skutečně miloval.

Často snávám o svém milenci,
když procházím romantická zákoutí
naši starobylé vily.

Představuji si,
jak mne obejmá a líbá,
jak mne pecká na koženou vedle
secesních kachlových kamen
v obývacím pokoji,
která v zimě tak nádherně hřeje.
Představuji si, jak se můžeme
nežně i vášnivě.

Venku suržte a ledový vítr pruhání
po zahradě sněhové vločky.
Nám dvěma však zima nebude nikdy.
Zavíte snad hlubší pocit
než někoho milovat a být milován?”

Foto: E.L.S.

Sexuolog vám radí

aneb Vaše dotazy na doc. MUDr. Jaroslava Zvěřinu, CSc.,
přednostu Sexuologického ústavu UK

IMPOTENCE

pro úplnou odpověď na pátou otázku (viz též dopisů) je třeba dodat, že se nedá problém řešit jen u jednoho z partnerů, ale u obou (viz též dopisů) společně!

Pokud se operace vyrovná poruchy zdaleka dobře, pak nemusíte mít o potěšení syna v dospělosti obavy. Nejčastější výslovnou poruchou penisu je tak zvaná „hypospadie“. Při ní chybí část močové trubice a její ústí se posouvá dolu ke kořeni. Vyžaduje mázu, operativní vlivy v dětství pro hypospadiu ukazují, že jejich sexuální potence a partnerská adaptace jsou vesměs velmi dobré. V 17 letech je ovšem dosud brzy na definitivní závěry. Pokud by snad sám syn nějak pochyboval o svých předpokladech k pohlavnímu životu, necht' vyhledá sexuologa.

Pan G. H., Praha, 17. 4. 1980, píše: „Mám s lékařem předloženou 10. třídu tiků ze svého bolavého žaludku. A k nepokojům, tak aby se potřebovala vyšetřit. Mám jen předloženou nezápornou moč a ur. Jak se taková potíže řeší?“

Léčení každého onemocnění je neupravené, je-li obráceno proti příčinám chorobného stavu. Ani záleží předpokládá se nevykazuje z určitého 2. faktora, které se týkají vaší osoby, může být příčinou oslabení organismu (například cukrovky nebo jinou velkou nemocí, jinou možností je příliš úzká předložka, která se při erekci a pohlavních stycích dráždí a zranuje. Není rovněž vyloučeno, že onemocnění se zhoršuje a postupuje kontaktem s podobným prostředím manželky. Teba jen slabý výtok může problém zhoršovat. Doporučuji tedy důkladné vyšetření Vás i Vaší partnerky. Někdy dobu podléhání chraje raději pohlavní ud. př. styku přerušovaním. Omezte tak mechanickou a případně též infekční zálež. přezření. Na podrážděnou předložku se lze aplikovat májdo a sádru rovněž ne mástí s vazelinou — mnohem lépejší jsou Měčové krémy a emulze.

Doc. MUDr. J. Zvěřina, CSc.

Melankolický výraz má v lidské sexualitě tak hrůzy a jednoznačně hanlivý vzhled. Vždyť člověk „by impotent“ patří nesporně k určitému anabýzmu mužnou důstojností člověčenství. Impotence, tedy „ne schopnost“, byva zde nejčastěji chápána ve smyslu nemožnosti dovést řádnou pohlavní spojení. Proč? Hlavně příčinou takové poruchy bývá nejčastěji málo pevná, měkká erekce, je dnes pojem „impotence“ v medicíně rezervován právě pro potíže se zastopněním pohlavního udu. Existuje dokonce mezinárodní lékařská společnost, zabývající se

poruchou se pak řídí léčba. Při selhání vajíček, praloků a mazaním nastupují různé metody. Někdy lékař injekce léků přímo do topografických těles penisu. V krajním případě se přistupuje k chirurgickým výkonům. Moderní chirurgie dokáže po silné záložbě pohlavního udu tepennou krev tím, že sem přivádějí krev ze sousedních tepen. Právě tak je možné oment odřezat žílu krev podvazem rozličných žilních místek při kořeni penisu a v jejich okolí. Doby, kdy lékař stál nad neposlušným ochabujícím penisem bezradný, patří již dnes minulosti.

Pan K. F., Karlův Vary: „Je mi 44 let a jím 1. třídu. Píšu vám, protože jsem si s manželkou pohlavní styky a to se třikrát týdně. Nyní předložka je malá, je tvrdá, nepokojí velmi málo. Mám se pohlavní ud. občas stále v dopravně, až do poslední chvíle. Mám to let neustále. Mám to let neustále. Mám to let neustále.“

Nápadné zakřivení penisu do různých stran působí osamocnění, zvané „plastická indurace penisu“ jde o důsledkem pozdního duševního onemocnění v určitých letech. Je-li léčení obrácené, pak se při erekci rozvine tak pružný jako okolní vazivová tkáň. K takovému míru se pak udá křiv, a to někdy skutečně velmi nepohodlným způsobem. Plastická indurace vaše zdraví sama o sobě zpravidla neprochází nebezpečím. I s tím nepohodlným zakřivením setrvává při pravidelných sexuálních stycích. Činnost je zde velmi pociťována. Pokud zakřivení byl a přikládá, poraďte se s urology o náležitém léčení. S poruchou erekce takový stav nemusí mít nic společného.

Pan J. J., Prácheň: „Mám 50 let, má 10. třídu. Mám 10. třídu. Mám 10. třídu.“

výhradně studium impotence. Také díky této společnosti se dnes nále vědomosti o přičinách poruch zastopnění prohloubily. Ruku v ruce s výzkumy přichází přitom též znalost o nových metodách léčení.

Byly doby, kdy se každé potíže se zastopněním chápala jako nemoc. Tehdy se tvrdilo, že jen několik málo procent impotentních mužů trpí skutečnou tělesnou podstatnou poruchou mechanismu, který zabezpečuje zastopnění. Dnes víme, že porucha erekce u mužů s věkem přibývá a to z několika neurologických příčin. Někdy především potíže s nervovou řízením a také s omezením zastopnění pohlavního udu.

Časní poměry v penisu jsou velmi komplikovány. Tuhost pohlavního udu způsobuje duta topografická tělesa, do nichž musí být tepnami dodávána krev v dostatečném množství. Při napnutí topografických těles musí být současně zabráněno snadnému úniku krve do bl. Poměry v tepenném zásobování pohlavního udu je možné vyšetřit jen moderním zdravotními metodami. Podle druhu

S HEREČKOU JITKOU SEDLAČKOVOU, ČLENKOU DIVADLA POD PALMOVKOU

PHIIS sexu by mohlo i uskodit česká Jitka. Myslím, a vlt bude její role známá především z televizní obsazení, kde hrála zkrátka ve čtyřech situacích a hrách, mohlo jte ji ale spatit i v několika filmových úlohách ve filmu režisera Václava Matějky **Uzavřeny oknah**, ve slavných osobnostech Jaroslava Soukupa, v příběhu architekta Lecha autora Husákovského domu, zpracovaného japonskými filmaři pod názvem **Rapokai zahrada**. Naposledy v malé úloze ve filmu **Discopříběh** č. 2, vybraném soukromou společností **Amatita film**. Jste laskavě vstát především divadlo, o čemž se můžete ostatně přesvědčit sice na některém představení Divadla pod Palmovkou

● **Vydávaj se erotické časopisy, do jaké míry se můžete jít na erotický film, i televizi**

„Vydávám erotické časopisy, porno divadlo jako by v erotice už bylo. Člověče“

„Nemyslím, že by se divadlem erotika vyživila. U nás v létě jsme hráli inscenaci Doklady dokola od Arthura Schnitzera, což bylo deset erotických úteků různých dvojic. Režisér toto představení popsal odvádně a rozkošně re parůdky, vždyť se vskládě jedná o deset párobý srazůních poloh. Je zajímavé, že v širé bylo toto představení po dva roky vyprodané, zatímco pražské nastudování nemělo úspěch. V dnešní přepracované době lidé jako by o sex ztráceli pomalu zájem“

● **Někdy se potíte, přehrávají, jsou i lidé, kteří se potí**

„Přehrávají na mě působí velice asexuálně. Když to člověk vidí vltade, začí-

ná to být až nepřehrně. Je-li například nějaký výrobek, dejme tomu masky nebo šminky, propagován ve spojitosti s náhým ženským tělem, vzbuzejí taková reklama ve mně obdiv naprosto opačný. Mám za to, že zverují se přívětivě sexu by mohli erotice i uskodit“

● **O čem byste se vltá, když se s ní i zhrubaj pte potit. Co si ote**

„Tak to musím s každým srdcem poskládat, že této možnosti jsem nikdy nevyužila. Z praxe vím, že se to dělá, ale tento vztah obvykle mává velice krátkou trvání, pokud nejde o skutečně zamilované mezi herečkami a režiséry“

● **Je možnost zvládnout vlastní zpracování, pře sebe nějaké vltavě pte, vltavě s ní**

„Možnost jsem měla hodně. Jsem epy spíš nevyslovný, otevřený, veselý a snad i vyzpytující, takže o mně musla mýlit, že jsem sálavě bude klidně opředená. A o to vltě je pak zklámaní. V tomhle jediném jsem asi trochu gaurd“

● **Jak jste své tělo vltavě us vltavě pte, pte o s se**

„Proč ne. Myslím si, že v televizi by měla být na takové povídání vyčleněna pravidelná výplata: dobře. Sex není tabu, ale pokud se převracuje veřejně skoro pte každé přiležitosti, stálo na úctě o cenné jedinečnosti, kterou pro každého má. Ať televize vysílá, kina hrají, kluby podnětně zaměřují program. Každý jsme jny a záleží jen na nás, co si kdo vybere. Ale musí se to provozovat s vkusem a mrtem. V Paříži jsem viděla spoustu ulic, které jsou v noci plné erotických podniků, ale říkám, když jdou děti do školy jsou jejich rolety zataveny, ulice zaměřené a kolem kráčí“

● **Obvyklý úkol máte je vltavě pte. Vltavě pte, že vltavě pte, a s ní to je jako obvyklý**

„Ano, mám. Myslím si, že ženské jsou smrtelně pocty a že začínají být hořší než muži. Vltavě tímto všechny muže, ať si dají na ženské pozor. Role se obkřtily a ženy jdou tvrdě po mužích“

● **Jak jste podle vás vltavě pte**

„Každý je jiný, musela bych poznat všechny, abych to mohla posoudit. I muži v mém životě byli kadit jny. Ale vím, že ženy jsou teď daleko nezávislejší než muži. Jsou přece muži, kteří touží po romantické lásce a po obětích cizovltavě doznávají vltavě, ale ženy je uženo je hořně takových, které jdou rovnou na věc“

● **Máte vltavě pte, ať pte, jak vltavě pte**

„Záleží na tom, jaká je to žena a co ji insponuje. Mám osobně insponuj mužů chytli, u kterých mám pocit, že jsou lepší než já. Také mám ráda, když muži mají na ženu více než na sebe, nebo na alespoň dovedou klidně předstírat. Mám ráda muže galantní a rozvlněti, že muž by měl mít ve vltavě dominantní postavení. Nejsem vůbec emancipovaná a pte proti emancipaci“

● **Co si vy vltavě pte, vltavě pte, vltavě pte**

„Ženy by měla být o nepřehrnější. Chovám se podle toho, co od určitého člověka očekávám. S někým kolektiva, u jiných bych si to nedovolila. Je spíš o to naklást se na stejné téma a dít už to jde samo, potom je student přizpůsobit chování dané situaci“

● **Je možnost, že se s ní i vltavě pte, ať pte, jak vltavě pte**

„Jednou ve filmu a jednou v televizi, ale bylo to náročné tak, že nebylo v podstatě nic vidět. V divadle ve hře Fortin je jsem v jednom okamžiku přikázala na povrch nahá a obkřila si křesla, byl to však jen okamžik, takže to mohlodo zaregistroval. Poté jsem však touto scénu raději vypustila, začaly se šířit zvěsti, že si chci udělat reklamu, abych získala angažmá. Nedávno jsem odmítla nabídku bratrské televize, kde jsem měla vystupovat úplně nahá. Myslím si, že náhota by se měla ukazovat pouze tehdy, se-li to nezbytně nutně. Pro mne je to náhota, co se veřejně neukazuje. Nechodím nahá, chodím obkřena. A když už nahě říkám, tak skutečně kráčí a je rozhodně nemám takovou postavu, abych se stala erotickým snem muže. Od toho jsou tedy časopisy, jako je ten váš“

Žalost, jak vltavě pte

Jan Barel

DITA

(171 — 96 — 68 — 99)

Bylo už pozdě, než zamýkám plovárnu,
musím ještě zkontrolovat,
zda tam nějaký náruživý milovník plavání
neztratil pojem času.

Taková noc v zamčené plovárně by nebyla zrovna
příjemná. Pak jsem ji uviděl.

Stála u bazénu v mokrých šatech,
v tom srpnovém vedru skočila pod sprech
oblečená, ani se nensmáhala svléknout.
Nádherné tmavé vlasy splyvaly po vláčných
ramenou, tenká látka na mokrém těle ještě

zdůrazňovala tvary,
kterými se mohla pyšnit i antická bohyně
Vůbec si mne nevšímala.
Protáhla se, rozhodila vlasy
a pomalými elegantními pohyby se svlékla.
Teď tu stála nahá,
její opálová pokožka byla poseta drobkoučkými
perlymi vody.

Pozoroval jsem ji jako očiřovaný,
Vklouzla do bazénu a náruživě se poddala
chlazeným dotekům vln.

Byla jako vodní víla, jako bytost,
která se vynořila z dávných legend,
ztělesnění smyslnosti i jakési
nedefinovatelné křehkosti.

Najednou mne uviděla. Trochu se lekla,
ale vzápětí se vzpamatovala a se smíchem
se mne zeptala:

„Vy si se mnou nezaplavete?

Pojďte, voda je báječná!”

Skoro mne překvapilo, že ta bytost,
která má připadala tak tajemná,
má lidský hlas.

Ale byl to opravdu hlas z tohoto světa,
byla v něm výzva i touha.

Nenechal jsem se dvakrát pobízet
a skočil do vody.

Pochopil jsem, že horká letní noc
po zavírací době na plovárně není vůbec nepříjemná.

Naopak!

Byla to jedna z nejkrásnějších v mém životě.

LEO

POSLEDNÍ ŠTACE ŠPANĚLSKÝCH PROSTITUTEK

Je pozdní únorové odpoledne, v madridské ulici Montrea je však živo jako kdykoliv jindy. Tisíce lidí se vrací z práce a směřují k Puerta del Sol za nákupy, na skleničku, nebo spěchají na metro. Každý je pohroužen do svých problémů a milokodu si všimne, že do domu číslo 14 vchází mnoho žen. Přicházejí po dvou nebo po třech a jejich vzhled neposobí příliš upraveně. Některé jsou už starší, jiné mladé, ale vypadají sešle a unavené. Nenuceně se

spolu baví, mohou to být kamarádka, které se všly za nákupy nebo jen tak okouknout, co kde mají. Pokud si nestoupnou vzhůravě na roh ulice nebo před branu pochmurného penzionu, nikoho by nenapadlo, že to jsou prostitutky z centra Madridu. Ta nejnížší vrstva „lehkých žen“ z hlaviho města Španělska.

Vchod do domu číslo 14 není ni-

jak lákavý, po špatné osvětlení se schodšití stoupáme do pátého patra. Zazvoníme a zakrátko se objevuje sedovlasá žena, trochu šrbebná, a odvádí nás dál dlouhou předstíní, která slouží i jako vstupní hala. Kocío Nieto, sociální pracovníce, pronajala tyto prostory pro společnost na pomoc a reintegraci prostitutek. Pracuje s těmito ženami už více než deset let a snaží se pro ně najít i jiné uplatnění než postávat na ulici za každého počasí a shánět klienty. Město, kde by se mohly přes den scházet, odpočinout si, kde by i mohly bydlet ty, které už nemají kam jít.

V centru Madridu působí na 400 prostitutek. Roco zná skoro všechny. V práci jí pomáhají i jeptišky oblatky (žijící mimo klášter, ale dodržující řeholní řád), které měly už nejeden konflikt s policií, když bezdůvodně zatkla nebo zlobila některou z žen. A mají-li prostitutky problémy s justicí, jeptišky seženu i advokáta z povolání, který se případu ujme.

Šatěnkou odpočinku, jak Roco svůj podnik nazvala, bylo přijato prostitutkami velmi kladně.

„Je to místo, kde se můžeme scházet, promluvit si o našich problémech, odpočinout si,“ říká Con-

chita, jedna z nejstarších „v zóně“. Je jí už 64 let a v „profesí“ pracuje dvacet. „Když jsem začala šlapat chodník, nebyla jsem už nejmladší. Nic jiného mi nezbyvalo, o práci jsem přišla a v kapsě ani šloka.“ Conchita povídá svéj práci za společenského dobra. „To, co děláme, je vlastně dobrodlní. Co by bylo s mými klienty, kdybych jim neposkautila? Jsou to už starší lidé, vdovci nebo rozvedení a u mne se alespoň odemagují. Hraji je, že jsou čím dál tím starší a ten, kdo nemá prostatu, je už pod dnem.“ Conchita nikomu neklade za vinu svůj životní osud. „Nemám žádného párnika, jsem vlastně na volné noze, a kdybych sehnala jinou práci, tak toho nechám. Ale jsem realista, vím, že dneška už těžko něco sežnu. Přesto jsem spokojená a mohu říct, že snad i šťastná.“

Nieves je mnohem mladší, je jí 29 let a dává se na Conchitu skepticky. Nieves se šťastná necítí.

„Pracovala jsem na ležtí jako uklízečka, ale vyhodili mě, protože jsem špatná na srdce. Mám to nejlepší z toho, že otec byl alkoholik a pořádku nás doma mlátil.“ Nieves vidí v prostituci jediné východisko.

„Všude na mně chtějí doporučit od bývalého zaměstnavatele a to samozřejmě nemůžu.“ Je hubená, má smutné oči a pier nad pravé bílou. Rychle se koučí a vytáhá do ulice; nemůže strávit čas zbytečným klávesením.

Angelina je 46 let a s prostitucí začala před šesti lety. Má manžela a šest dětí, ale musí žít v penzióru, protože domů si klienti nepohodlně vedli nemůže. Muž vydělá málo, rodinu neudělá. Angelina má stále klientelu, většinou důchodce, kteří přicházejí dopoledne nebo po obědě. „Mladí už po mně nejedou, je jasný, že dávají přednost mladším.“

I její osud se podobá osudu mnoha jiných společenských prostitutek, které opouští venkov a vydaly se za štěstím do velkoměst. Vystředěná spousta zaměstnání, ale nakonec skončila u prostituce.

Raquel je mladá, krásná, se zářnou očima a rudou líčivou vlasy, na kterou je patřičně hrůz. Je jednou z mála, která si může vybrat. Jednou z mála, která může odmítnout klienta, pokud požaduje velmi specifické služby. Bydlí v penzióru, kde kromě nájemného musí platit ještě přírůžku za lážko, přivede-li si klienta. Podobně postupují i jiní majitelé penziónů v Madridu, kde jsou ubytovny prostitutek.

Otevření střediska odpočinku vyvolalo nejrizičtější reakce. Majitelé penziónů neprotestují, ale někteří ctivostní občané už podávají protesty na magistrát. „Otevřít středisko odpočinku pro tyhle ženy, prostitutky jen podporuje, ať si táhnou jinam,“ uslyší se rozhovorné hlasy.

Tyto ženy jsou však ryze na věčnosti, na odmítnutí i urážky.

„Nadávají nám do všech možných jmen. Já vím, ctivostně nepse, ale urážet nás nemusejí,“ říká Angelina. Conchita to naopak nepřekvapuje. „Ať se jim nadávám, že prostupuji. Já na jejich místě bych jednala stejně.“ Měl ji však krutost a nenávisť. Já jsem často terčem. „Lidi jsou zlí, moc zlí,“ stěžuje si Conchita. „A nehorší jsou ženské, kam se za námi hubou chytají. Mělo by se jim uvědomit, že by mohli skončit stejně jako my.“

Ze všech je na tom nejlépe Raquel. Také si nejlépe vydělá. „Můj život, to nebyla žádná procházka, ale teď jsem na tom docela dobře. To, co dělám, jsem viděla odmalicha dělat, a tak mě už nemůže nic překvapit. Můj táta, to byl zároveň i můj děda, představ si to. A s mámou to dělali málem od rána do večera. A když si pak máma vzala otčina, chtěl si mě vzít do parady tak, a tak jsem vzala rohu... Než abych si to nechala dělat od někoho, tak radši od někoho, kdo to pořádně umí a ještě mi zaplatí.“ Raquel se koučí, jde vedle za děvčaty. Ještě si budou chvíli povídat a pak zase do práce. Některé se zvedají už teď, schůzka skončila a čas jsou peníze. Zvedáme se i my.

Začíná trochu přerát, na rohu ulice Montero potkáváme Nieves, právě se domlouvá s klientem. Zamýšleně jde k metru. Prostitutky

Veronica tvrdí, že je to otřeska křivá a smůla Pracovala v jednom podniku, ale propustili ji, když směřovali svou personálu. To, co sněhl osud nejlůf, je špatně zacházení ze strany klientů. „Posledně mi jeden nezaplatil a šel to neřeknu, co všechno po mně chtěl. Nakonec mě ještě zmánil.“

Počet klientů se mění. Angelina obklozí v průměru tři denně, ale mává i lepší dny.

Všechny pracují o víkendech i o svátcích. Na vánoce či na velikonocy si zaplác na oběd a na večer k jeptškám oblékám.

z ulice Montero nesmí luxusní šaty, nevolí se v dražších vozech a nedělají si iluze, že jednou zbohatnou nebo najdou pořádnou práci. Vějí si jen přežít, nekončí jako Beatriz, kterou nedávno našli zavražděnou v jednom madridském parku. Křehkou a něžnou Beatriz, která dělala femelo teprve čtyři měsíce. Chrátil trochu soukromí, jistotu, že budou mít kde složit hlavu, až jim náhodou čas zabránil pokračovat v tomto smutném femelce, až i ten poslední Conchitin klient skončil na některém z madridských hřbitovů.

-D.M.

REGINA

(179 - 98 - 62 - 100)

„Sílně stroje mě fascinovaly už od malička. Později se staly mojí vášní.

A nemyslete si, že pouze sběratelskou.

Motocykl umím řídit skoro

jako profesionální závodník, snad proto mi přátelé říkají „královna“.

Ale já se vlastně tak jmenuji, Regina přece znamená česky královna.

Miluji rychlost, vzrušuje mne, že dokážu ovládnout ten nepoddajný stroj, že ho dokážu zkrotit.

Umím však zkrotit i nepoddajné muže. A především takoví mě přitahují.“

Intervier: MOTO SPORT GRUMER

KOMICI V OBJETÍ EROTICKÝCH MŮZ

Petr Novotný a Josef Náhlovský, dva známí konkurenci a komiky, nemohou však zvládnout představení. Oba se vylíhli do povědomí těch, kteří nepohodnou dobrou televizní zábavou. Pokud se vám však zdá, že se poslední dobou na televizní obrazovce objevují tak často, jak byste si přáli, má to svojí příčinu. Oba protaženi se totiž kromě dalších písní a programů vrhli i na divadlo, a to ne ledajaké. Zrodil se jejich společný pořad „Senkuzer“, o němž sám Petr Novotný říká: „Dvaadvacet divadelních roků zkušeností, lidí tam nechodí, a jeví se teď vůbec něco večer vyřídit z demova, jsou tu jenom tři věci: erotika, legiace a hrůza.“

V našem pořadu jsme se pokusili sdílet první dvě záležitosti, a pomůže to oběma právě my dva, musíme z toho surs-né vzniknout i ta hrůza.“

Báječné vymyšleno, není-li pravda? K hororu má pořad samozřejmě děleku, ale o životě a erotiku rozumí obojí. Komické nápady z obou sympatika jenom svědčí, o vzájemné pohledy 48 i další přitom pečují tvůrčí kritiky.

Samořizovaný pořad je postaven na dvou základních mřížkách. V první akce se Petr Novotný a Josef Náhlovský představují v rolích mřížových, kteří se při službě cestě octnou v hotelu nevalné úrovně. Rozejí spolu o mělkou postel a tvrdou dřevěnou přistýlku, když

tu náhodou kde se vyzná, tu se vyzná puvělná noční návštěvníce v ležícím proutěném županu. Látki k sobě svého vyvoleného, ale který z nich dvou to vlastně je? To se bchalet z jejich svadných nahádek poznat nedá, a tak mezi zápletky dochází k řadě komických pádek. Oba toulí po noci plné vášně, ale na straně druhé je tu i množství obav — co když v posteli selžou, co když se to někdo dozví, co když... desítky co když, známé každému ženatému záletníkovi. Skrze samé zmatky, dohady, úvahy a hádky se nakonec noční krásko rozhodne k odchodu a máli měneno mohla konečně v klidu spáknout ke spánku.

Základním mottem druhé hry je svěradní umělé zbláznění lunaticismu SSM, tedy tema porádek již vypořádané. Přesto se populární dvojici podařilo svým originálním pojetím vystihnout věc nadčasově — lidstvo hloupot, lachismus, vypočítavost i bezpřítečnost a bezohlednou houbu za sledkyn životem. Indý odvěrnost než moderního člověka, která bohužel „zabíjí“ v dnešním ležebku z našeho okolí. Ale řádného mravosudného kladu se nemusíte obávat, pánevé Novotný a Náhlovský dokládí divákovi k zamyšlení zcela neuznané, pomocí jeptu vtipných gagů, kdy jeden následuje za druhým a smích se ozývá z diváckých řad od začátku do konce. Právě v této hře můžeme dokonale vydušit erotický povah tří hereček amatérské, které se stylizovaly do tří odlišných rolí — od skulené a oschlé prostitutky, přes návrh nevinnou divku až po zaplavenou obhláženou zlostných umělců a nebezpečných totálních idejí. Prosto však přes svou nárokovou odlišnost upoutávají svými těly, ocnou se společně na večírku, který má jediný cíl — patřičně uspokojit vzájemného návštěvníka, vysokého svazického funkcionáře. Ten se tělíce jako skulený sváček a tak postupně ze všech diváků

opadávají jednotlivě části občerstvení. Jak to všechno dopadne? To vám neprozradíme, běžte se na pořad Senkuzer podívat a určitě se doma nebudete vracet zklamaní. Petr Novotný a Josef Náhlovský.

sky umí dokonale polechtat bránci i místa na ležícím těle postřiká náleží polohami, zlověstí dokládá navázat s diváky tak bezprostřední kontakt a společnou tváří atmosféru, že návštěvník má pocit, jako by se jejich představení přímo účastnil a sám ho ovlivňoval. Kde jinde tohle všechno můžete dneska zažít?

-SM-

KRISTÝNA

(169 — 95 — 64 — 92)

Odmítnout pozvání do Kristýnina zteřelu
by dokázal snad opravdu málokdo.
Zvláště když tato sebejistá dívka pózuje
před chladným okem fotoaparátu
stejně samozřejmě,
jako ukazuje své obrazy.
Zato moje oči příliš chladně zírat nedokážou,
a jen s obtížemi věnuji pozornost
odvážně pojatým Kristýniným výtvorům.
Vždycky znovu sednu zpět
na hlaď své těla
Vnímá si mých rozpaků a se smáchem
se svezla na širokou válečku.

„Já vím, že teď vypadám asi líp já než moje
obrazy, ale jednou to třeba bude obráceně.
Právě proto mě malování baví,
v každém obraze je nejenom kus z mé nálady,
ale i z mého těla ...“
Znovu poslušně a s přemáháním odvracím zrak
od její světlé postavy.
„Ale teď se radši klidně dívej na mě,“
směje se mi znovu Kristýna
„Jsem ráda, když se lidem líbím,
baví mě předvádět se.
To už je asi vrozené, i k malování patří
určitý exhibicionismus.
Chtěla bych prostě v každém vzbuzovat touhu,
ale doopravdy patří chci jen jednému člověku.
Až se ovšem ten pravý najde“

Foto: Greg Barthurst

TAJEMSTVÍ HARÉMŮ

Harém. Stěží vypustit z ust to- to jediné slovíčko a většině lidí se okamžitě vybaví ty nejbuznější obrazy – potoky přelévající rozkoše, nespoutané divoké orgie, nekonečná řada ohromujících slasti jak už to ale v životě často bývá, skutečnost se i v tomto případě značně nro- chási a naši běžnou představou.

Harémy existovaly v zemích Orientu, Asie a Indie už v dáv- nem starověku a mnohde se udržely až do počátku našeho století. Jejich rozloze a vybavení odpovídá i počet obyvatel

v nich žijících. Obecně platí, že čím bohatší a mocnější vládo- ce, tím okázalejší a větší harém. Turečtí sultánové se mohli po- chlubit harémy, v nichž žily stovky, někdy i tisíce lidí. Větše-

nu z tohoto počtu tvořilo počte- ne služebnictvo spolu s oddíly speciálních strážců. Byť stráž- cům v harému ovšem znama- na- podléhat sexuální zmrzače- ní s celoživotními následky. Žár- tm a krutí sultánové se pospo- běh před nástupem do funkce vy- kontrovali. Právě degradace této- působila na jejich duševní rovnováhu a sebevědomí, a tak ani není divu, že i po této strán- ce se většina z nich chovala od- porným způsobem. Sklouby se v nich potily menšecnosti i agresi- on a sadistickým sklo- ny.

Samotné ženské osazenstvo harému se dělo do pěti kast. V čele byly vládkyně oficiální manželky, na druhém místě po- tom „diplomované“ milenky, které obsluhovaly sultána v ta- bulu, když se určil v harému pojit. Třetí kategorie žen sloužila sultánově rodině. Do ní mlo- zahrpnout novčky, které získaly na pověsti do vrších kategorií, a na poslední místo byla skupina obyčejných otrokyň. Kromě toho dožívalo v haré- mech i mnoho žen vyvolávaných, kdo se jednou do harému dostal, strávil tam už zbytek svého ži- vota. Když byl v roce 1909 svržen turecký sultán Abdul Hamid, na- šlo se v jeho harému i neobvyklé množství stařen, což výše zmí- něný poznatek potvrzuje.

Je nad slunce jasné, že ani ten nepřítel erotoman nebyl schopen plně uspokojit sexuální potřeby osazenstva harémů. Ob-

vykle sultán obcoval pouze s te- námi prvních dvou kategorií, a i mezi nimi měl své favority, kterým se věnoval více než ostatním. Naprostá většina žen tedy sexuální sítě strádala, což mělo svoje důsledky. Erotická neukojenost deformovala i cha- rakter žen od přirody dobromy- slých. U jedné vedla k oupe- ce a zbloudnutí, u druhých k po- drážděnosti, k chci- kářiosti na jiné ženy a k posedlosti po mužích, jež se nezdála projevo- vala sadistickými výstřelky. On- cestní spikrovnice, kteří léčí ži- vot v harémech, se zabývali se zvýšením obliby tímto typem že- ny, jež se snaží muže podvádět, je lživá, smyšlná, krutá.

Počtené stráž- sultánové ne- budovali pouze ve snaze doko- nale izolovat veškeré ženské osazenstvo, ale i z obav před možnou palácovou revolucí. Prá- vě z řad neukojených žen a di- vek velmi často rozduchala je- ra budoucí rebelie. Moufťeři sultánové dovolili svým ženám alespoň lesbickou lásku a onani- stické sebezpokojování. Ne- věm to však stačilo, a tak se ně- kdy stávalo, že se i legitimní se- xuální vyhladovělá despotova manželka vrhla kolem krku čer- nošského otroka či posluhovalce. Otroci čes- ti měli totiž to štěstí, že vykastrování nebyli, neboť sultán nepředpokládal, že by ženy mohly tak hluboce kle- nou, aby počitly chut pomlo- vat se s černochem. Ale i toto dobrodružství se platilo krví, byli- ranoch, vykastrovaný strážce, patřičně bálý.

Že v harému škrtka nebylo pro nikoho lástivá, s výjimkou samotného sultána. Ale i ten se neustále přesvědčoval, že udělil pod palácovou klekavou válné je téměř nemožné. Sex je zá- kladní biologické potřebou, od přirody přirozenou, a proto ho neovlivní ani všemocný sultán.

-Enk-

SEX V OFSAJDU

INSPIRACE

Erotická povídka

— „Ať už spolu nikdy ne neodcházejme,“ pravila melancholicky Valérie. Odložila stranou své papíry a podívala se z okna. Nebylo tam co vidět, nekouzlný obelisk v parku před redakcí literárního měsíčníku se tyčil stejně v dešti jako na slunci a smrad ani neměl barvu. Ale měla na sobě příkrasť trčnou a jak se otočila k oknu Martin se znovu sešlehl na chladem zpevněný profil (iž po několikaleté mraze potlačoval vlnění v zádech, tak nepřetržitě, že viděky náramně zahřívá břevna pocty v podřepku. Na jakýkoliv intelektuální výsměr ona scházela, zato se mu neustále honila v hlavě, že takto hloupé pluce neměly být vzdát nadějí seznámení. Studovala anglickou literaturu, o které se domníval, že je ostře zkeřovaná břízkami výroků o Milenci lady Chatterleyové od D. H. Lawrence, dala brzy napěvo, že má v mnoha smerech hublou zlost, a Martin se nemohl zbavit dojmu vlešťaného deblaku.

„Co blázní, vždyť jsme ještě ani nezačali,“ zmohl se na slabý odpor a př pohledu na proti zvonu potil. Pozvání do redakce přijalo jen s výhledem na poměr při psaní samostatné práce a nyní i tato vůle mizela.

Otočila se od okna proti Martinovi a hlas už neměla melancholický, ale nutný. „Nikdy spolu ne neodcházejme, protože na te nechtím intelektuálně ležet, v tom jsi mistr. Ale například Neumíme spolu nic napísat, protože věčně cítíš jinak než já. A je literatura dělník, kdežto ty je za to plácen. Ji impotent, rozumíš, úplný impotent!“

Martin, ať ohromen prudkým útokem, se snad právě tím zmožňoval. „Podívej, jestli je to tak, jak říkáš, tak to pro tvorbu může být výhoda. Právě rozdílný náhled v dějích. Kteřou do Čáves, spolu psali otáravý světěk věrova la kuchyni a zbraňka de Lafayette. Ačkoli se soudily, rozestřely si jany 17 století, to vyvěřila jasně, oha už nebylo ve věku, aby spolu mohli dílat něco zlehčí než psát. Bylo to taková nejvyšší dobová bázň, ale v tomto měla pravdu. Protože nemohl nebo nechťel svoj entuziasm naplňt, alešop o souze, pochýbách a zábránách psal, a to se slavným výsledkem.“ Znovu se zasmil, protože Valérie už zřítla neskrývaným výsměchem. „Alešop co mohl říci se slavným vyvrcholením, když už mluvil o erotice. Ale jinak to bere a třeba si někdy řáda poslechnu přednášku o tom, jestli největší umělecké výkary podávají impotenti. Já nejsem ani babla, ani impotent. Tak si to, teď sám. Smad smad veš peno do ruky. Psát stroje tu sice máte, ale ty ho už máš od dlouho porouchaný.“ „Ja impotent,“ zmlho Martinovi v ústch. Potušeň vstal a bezmyšlenkovitě zamřel k vteřce, aby ji podal kábel. Vzpěl se se prudce zastavil když se otáčil přo její poznámky, které stále ležely na stole. Valérie popadla svou tašku a vyzvala ho dvířem. Sběřel se a přišel vzhůru do sebe nasklátil. Miso

bolesti učiti pružné mladé tělo, a když se shýbal pro tašku spadl na zem. Jd pohyb nedokonal. Šlochtí si uvědomil, že oběma rukama svírá její zadek a první si ji siskne k sobě. Nepustil, i když se pokoušela vymknout, a v mimické, kdy ji přišlo zadečkem k desce stolu, pouze všiml, že její slova „člověku mi dokazoval, že nejím.“ zřetelce vysměšný tón, už neměl vzkaz, spíše nevěřící. Pak už slova nebyla, jen cit, jak ho kůže do ně, a všiml horší dech. Když ji vyhnouval učen, ještě v jakémžto obrámení nálezu poklela v jakémžto směr do dřezu a oběma rukama si přidržel kroužek sukne. Svrně náhle, jak začal, odpor ustal a s kulturními mu dokonce pomohla. Nedokázal a ještě neodešel pohyb zabavení a frustrace však vykonaly své a ona se na okamžik zasmil př zvuku praskající jemné látky, než pohyb dokončil. Znovu ji přišlo k desce psacího stolu, její ruce se vzápětí proti jeho bokům, ale vzápětí uťul, jak smi chvátanými a neuvěřitelně obnosnými prsy vstoupaje opasek a rozepíná zip. Př doteků chladivých a dydylavých prstů se mu zatmělo před oči. Téměř prudce j do sebe ochotně a přimáčkl k desce stolu. Přidruženě vykládal, ale hned jej zlobivějším náhona objala a přitiskla k sobě. Neklidné pohyby jejího těla však ještě na chvíli spolek oddálily. Když do ní vsíval, na okamžik se sklátila, takřka zmřela a přehyvan dech skoro ustal. Vzápětí znovu vstáta, tentokrát hlasitě, ale to ji př Martin nedopřál žádnou mluvit. Žalý ji prsty do obou stehen a postem zhlavil, v němž se motala veličná vps upomíná tosha, stejně jako vteř a pocti předešlého zabavení. Přemlátil do ní přímou, rychlým sledu a bezhlavě. Pocti vteřku se rozpoujel spolek s tím, jak si Martin usměřňoval, že to mladé pružné tělo pod ním se jeho vůli přizpůsobuje, podléhá se, přitáhá jej a vychází mu vstříc s ctivěním a stále hlásivějším projevem. Pak už křečla náhle, její dlaně se v pomalých a tenkých strojových pohybech rozestýraly a vytřaly se přitiskl okraje stolu. Pak se její tělo vzrvalo a se stolu pašely delší tužky a tisí rukopisů.

Teprve teď, kdy zůstala ležet s postevněnými ústy a do široka rozvřenými, ale nepřítomnými očima, ji pomalu vyhnouval trčnou a znovu zůstal v ohromení nad darem přírody, který si předtím jen domýšlel. Konečky prstů přejel křivky od řader přes boky až do klína a na chvíli se mu všiml dvířek postě bezmádejšího okouzlen, frustrace a beznadě, ale to již její oči zasvěřily, zachvěvala se a středy a rozpačky čumy přelst do smíchu. „A já náma jsem ti říkala, že j impotent!“

Vědké napětí bylo náram přýč. Poděl ji ruce a přitáhl k sobě. Sledila si trčnou a chvilku stála v ojetí, bez hnutí a bez slova. Když ji začal hladit po vlasích, přes boky a zadek, třmél v postevně uctě jen jemně stáhl její prs a dostal se pod bríska a mezi chroupy,

začala vrčet. Na okamžik se mu znovu mžilo hlavou, že má v rukou šelmu, a předešlé pochby se vrátily. Ale v kontaktu s tenkostm se tliskacím klímem jej rychle opusnul. Pomalu si ji otáčel a přitáhl k sobě zudečkem. Přehlédl ji prsty po zádech a Valérie se usmělela předkládala a dlaněmi opřela o stůl, již tolik nespěchal. Přemlátil k ní a po prvních strážech zpozatí a začal zvolna vyhrubňovat klín a boky. Podpřela se pomalým pohybem, ale cítil, jak chvění z níha vzmáta. Teď se podrobil on. Masimálně sklátil své pohyby a soustředil se pouze na to, aby co nejvíce všiml toto nestoucí chvění, jemné nárazy a pak přimly vstupující se průběh z nepřetřovaného tlení vyvolaného krouživými pohyby moři, nad jprchí dokonale zmluvl vteř v ústnu. Znovu si uvědomil, že své tělo vůbec neovládá a že se střihou do stále mocnějšího vřtu, až začne sám sebe, jak když. Samot od sebe jeho tělo nepochybně za sebou prudce narazilo do horkého klína.

Pak v ní setrval nehybný a se zachvěním očima a tělocusnou se náhona skoro jako oporu nadále objímal její brčko a klín a oběma rukama je trhl k sobě a probíval pomalu odemávající stahy jejího lona. Když se jím oběma vstaly vědomí, přitáhl si ji na klín do rektálního klína a chvíli zůstal bez slova, než se znovu rozestýlal a věrně pravila. „Teď již tato Lawrence chlap, ale psát se o tom nečá. A ostatně mám hlad.“

Až teď si Martin vzpomněl, že k navození přitměné tvrdí aumotěry pasoucí nakoupl vln, ale na jeho neposlyši. Náležel v redakci i radice objevil nějaké zřeky a v duchu se třetřadovosti omlívil. S vřelým pocitem obop nabídl, rozvolněl zatmění jejím poskukem oběma si trčnou s prohlášením, že naopak teprve teď tvořba začíná, když člověk pročítá smysl literatury i žito.

Netrvalo jen u semínání práce. Ale zato bylo výsledná studie hodnocena v superlativě a opatřena zmínkami: nevedení invence, originální přístup, vybraný talent, umazrac. Když ji zastavil vedoucí katedry, aby ji odtěl, měla kolešy, s Valérie (kterárami schopnostmi a způsobem podání byve měla v budoucnosti vyvolat), nebyla si jistá, zda šlyli koncovky tón v její oči. „Opravdu, game posloučte!“ jeho zrak se roztrhl upřel kamsi do nevěřba, ale chvilku upoval na jejím trčku.

Jon Krasochvíl

